

Jumalan kutsu työhön

”Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.” (Ap. t. 1:8.)

Avaintekstit:

1. Moos. 11:1-9;
1. Moos. 12:1-3;
Dan. 9:24-27;
Matt. 1:21;
1. Moos. 12:10-13:1;
Ap. t. 8:1-4;
Ap. t. 1:8.

Jumala voi joskus siirtää meitä pois mukavuusalueeltamme ja tehdä meistä hänen todistajiaan. Joskus hän käyttää muutosta tarkoituksiensa toteuttamiseen, kuten silloin kun hän hajaannutti ihmiset pois Baabelin tornin luota. ”Tämä hajottaminen edisti maan kansoittumista, ja sillä Herra mitätöi ihmisten hankkeet, joilla he yrittivät estää hänen tarkoitustaan toteutumasta.” (1AO 102.) Abraham puolestaan lähti kotimaastaan vieraaseen maahan (1. Moos. 12) ollakseen todistuksena. Jeesuksen opetuslapset siirtyivät työskentelemään vain oman kansansa keskuudesta (Ap. t. 3) myös muiden hyväksi (Ap. t. 8:1-4). Ap. t. 1:8 Jeesus antoi evankelioimisjärjestyksen periaatteen: he aloittaisivat paikallisesti, Jerusalemissa ja Juudeasta, sitten he siirtyisivät Samariaan ja lopulta maan ääriin saakka.

Vaikka emme lähtisikään omasta maastamme minnekään, Jumala haluaa silti meidän tavoittavan ympärillämme olevia ihmisiä. Kun Jerusalemin seurakunta alkoi muuttua itsetyytyväiseksi, sen jäsenet hajaannutettiin. Vaikka tuli vainoa ja ihmiset joutuivat kärsimään, näistä valitettavista tapahtumista tuli keino levittää hyvää uutista kaikkialle maailmaan.

SIIRTY- MINEN MUKAVUUS- ALUEEMME ULKOPUO- LELLE

Jumalan tarkoitus on, että me siirrymme mukavuusalueemme ulkopuolelle tavoittaaksemme muita. Halu pysytellä itsemme kaltaisten joukossa ja samaa etnistä ja sosiaalista ryhmää edustavien seurassa voi johtaa itsekkyyteen, jopa pahuuteen. Baabelin (Babylonin) tornin kertomus puhuu juuri tämän kaltaisesta vaarasta.

Lue 1. Moos. 11:1-9. Millaisia aikomuksia ihmisillä oli? Mitä he halusivat tehdä ja miksi Jumala esti heidän suunnitelmansa?

Kertomus Baabelin (Babylonin) tornia rakentavista ihmisistä paljastaa heidän kunnianhimoisen tavoitteensa. He suunnittelivat tekevänsä jättimäisen rakennelman – kaupungin ja tornin, jollaista ei löytynyt mistään muualta maailmasta: ”– torni, joka ulottuu taivaaseen asti. Sillä tavoin saamme mainetta – -.” (1. Moos. 11:4.)

Kuinka usein nykypäivän ihmiset pyrkivät samaan? He voivat pyrkiä siihen politiikan, taiteen, liiketoiminnan, jopa uskonnon avulla; keinolla ei ole väliä. On olemassa ihmisiä, jotka haluavat mainetta. Kuinka turhia ja merkityksettömiä heidän pyrkimyksensä ovatkaan. (Ks. Saarn. 2:1-11.)

Raamatussa sanotaan (1. Moos. 11:4), että ihmiset halusivat rakentaa tornin, etteivät he hajaantuisi yli koko maan. He halusivat pysyä yhdessä itsekkäistä syistä. Jumalalla oli kuitenkin toisenlainen suunnitelma.

Ihmiset liittivät voimansa yhteen saavuttaakseen tavoitteensa, mutta Herra sanoi: ”Siinä he nyt ovat, yksi kansa, jolla on yksi ja sama kieli. Tämä, mitä he ovat saaneet aikaan, on vasta alkua. Nyt he pystyvät tekemään mitä tahansa.” (1. Moos. 11:6.) Kansan kunnianhimoisen suunnitelma oli itse asiassa paha asia.

Vaikka Raamattu ei asiaa suoraan mainitse, Ellen White sanoo, että he eivät luottaneet Jumalan lupaukseen, ettei tämä enää koskaan tuhoaisi maata vedellä (1. Moos. 9:14, 15). He halusivat varmistaa omaa turvallisuuttaan sen sijaan, että olisivat luottaneet Jumalan sanaan. Jumala tiesi, etteivät heidän aikomuksensa olleet puhtaita, vaan täynnä itsekkästä kunnianhimoa, joten hän esti heitä saavuttamasta heidän tavoitteitaan.

Viihdytkö parhaiten kaltaistesi seurassa?

SIUNAUK- SENA KOKO MAAIL- MALLE

Lue 1. Moos. 12:1-3. Millä tavoin Jumalan ohje Abrahamille oli kutsu lähetystyöhön?

Jumala pyysi Abramia (jonka nimen hän myöhemmin vaihtoi Abrahamiksi) jättämään kotimaansa ja kansansa ja lähtemään toiseen maahan. Kaikki tämä oli osa Jumalan suunnitelmää käyttää Abrahamia välineenä jumalallisten tarkoitustensa toteuttamiseksi maan päällä. Ja Abraham lähti Herran käskyn mukaan. Jos Jumalalla on suunnitelma sinua varten, se voi olla esimerkiksi kutsu jättää sukusi ja kansasi ja mennä paikkaan, jonka hän avaa sinua varten, jotta voit palvella häntä ja olla siunauksena toisille.

Lue seuraavat tekstit. Mitä kukin teksti kertoo Jumalan liitosta ja hänen lupauksestaan meille?

1. Moos. 3:15 _____

1. Moos. 17:19 _____

4. Moos. 24:17 _____

Jes. 9:5 _____

Dan. 9:24-27 _____

Matt. 1:21 _____

Yllä olevien tekstien perusteella on selvää, että Jumala aikoi täyttää Eedenin puutarhassa antamansa lupauksen siitä, että tulisi joku, joka olisi ratkaisuna syntiongelmaan. Tämä ratkaisu, Jeesus Kristus Messias, oli tuleva Abrahamin ja lisäksi sukulinjasta (Saaran kautta). Hepr. 11:9 sanotaan, että lisä ja Jaakob olivat Jumalan Abrahamille antaman siunauslupauksen perillisiä.

Emme tiedä tarkalleen, kuinka paljon Abraham itse tiesi tai ymmärsi siitä, kuinka luvattu siemen syntyisi hänen kauttaan, mutta hän toimi joka tapauksessa uskossa käskyn mukaan. "Usko sai Abrahamin tottelemaan Jumalan kutsua ja lähtemään kohti seutuja, jotka Jumala oli luvannut hänelle perintömaaksi. Hän lähti matkaan, vaikka ei tiennyt, minne oli menossa." (Hepr. 11:8.)

Millainen esimerkki meille!

Oletetaan, että Jumala kutsuisi sinut lähtemään tietämättä, minne olet menossa. Miten vastaisit ja miksi?

ABRAHAMIN KUTSUMINEN

Jumalan kutsua noudattaen Abraham saapui maahan, johon Jumala oli käkenyt hänen mennä. Heti alusta alkaen asiat eivät kuitenkaan näyttäneet menevän kovin hyvin. Hän saapui maahan, johon Jumala oli hänet ohjannut, mutta Raamatun mukaan siihen aikaan "maassa asuivat kanaanilaiset" (1. Moos. 12:6) - pakanat, jotka tunnettiin julmuudestaan ja väkivaltaisuudestaan. Ei ihme, että heti Abrahamin saavuttua sinne Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan." (1. Moos. 12:7.) Epäilemättä Abraham tarvitsi rohkaisua.

Asiat eivät siltikään lähteneet luistamaan kovin hyvin, ainakaan alkuun.

Lue 1. Moos. 12:10-13:1. Mitä Abrahamille tapahtui seuraavaksi ja mitä virheitä tämä Jumalan mies teki?

Miten masentavaa tämän kaiken on täytyntä olla Abrahamille: piti jättää mukava ja todennäköisesti vauras entinen elämä kotimaassaan ja mennä "vaikka ei tiennyt, minne oli menossa" (Hepr. 11:8). Ja yksi ensimmäisistä asioista, joita hän kohosi, oli nälänhätä! Nälänhätä oli niin paha, että hänen täytyi mennä muualle ja jättää paikka, johon Jumala oli käkenyt hänen asettua. Ja sen jälkeen asiat pahenivat entisestään.

"Egyptissä oleskelun aikana ilmeni, että Aabrahamillaikin oli inhimilliset heikkoutensa ja vajavuutensa. Salatesaan sen, että Saara oli hänen vaimonsa, Aabraham ei luottanut Jumalan huolenpitoon eikä osoittanut sitä jaloa uskoa, joka muutoin oli hänelle niin ominaista. - - Aabrahamin uskon puute saattoi Saaran suureen vaaraan. Saatuaan kuulla Saaran kauneudesta Egyptin kuningas kutsutti hänet hoviinsa ja aikoi ottaa hänet vaimokseen. Mutta suuressa armoissaan Herra varjeli Saaraa antamalla kovien vitsausten kohdata kuninkaan hovia." (1AO 113-114.)

Lähetystyön tekeminen ei ole helppoa. Valehtelemalla ja olemalla petollinen Abraham vielä pahensi tilannetta. Onneksi Jumala on kärsivällinen, eikä hän hylännyt palvelijaansa tämän virheen takia, joka valitettavasti ei jäänyt Abrahamin ainoaksi virheeksi. Miten lohdullista onkaan tietää, että virheistämme huolimatta, jos me uskossa ja kuuliaisuudessa riipumme kiinni Herrassa, kuten Abraham teki, meidän virheemme, syntimme ja puutteemme voidaan antaa anteeksi, ja lisäksi Herra voi vielä käyttää meitä työssään.

ALKUSEURA- KUNTA JA MUKAVUUS- ALUEET

Lue Ap. t. 8:1-4. Mikä sai aikaan alkuseurakunnan parissa sen, että uskovat hajaantuivat mukavuusalueensa ulkopuolelle?

Tähän asti alkuseurakunta oli ollut pääasiassa Jerusalemissa (tai juutalaisalueen sisäpuolella ja juutalaisen kansan keskuudessa). Kun vainot alkoivat, joissa Saul, hurskas juutalainen ja fariseus, oli aktiivisesti mukana, Jerusalemin seurakunta hajaantui kaikkialle Juudeaan ja Samariaan. Jeesus oli ennustanut, että heistä tulisi "minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa" (Ap. t. 1:8). Tämä ennustus täyttyi, kun ne, "jotka näin olivat hajaantuneet, kulkivat seudulta toiselle ja levittivät evankeliumin sanaa" (Ap. t. 8:4).

Vielä senkin jälkeen, kun seurakunta alkoi siirtyä Jerusalemin ulkopuolelle, uskovat saarnasivat edelleen juutalaisten alueilla ja juutalaisen kansan naapuristossa muissa kaupungeissa. Ap. t. 11:19 kertoo, että seurakunta hajaantui aina Foinikiaan (Libanoniin) ja Kyprokseen, mutta he eivät tässä vaiheessa julistaneet sanomaa kenellekään muille kuin juutalaisille. Jeesuksen opetuslasten ja alkuseurakunnan tarkoituksena ei ollut kääntäytää ei-juutalaisia, vaan saada ainoastaan juutalaiset tulemaan Herran luokse. Heillä oli edelleen hyvin kapea näkemys siitä, mikä seurakunnan tehtävä tulisi olemaan.

Pietari, Jeesuksen opetuslapsi ja yksi alkuseurakunnan johtohahmoista, oli sitä vastaan, että evankeliumin sanomaa vietäisiin ei-juutalaisille. Hän oli tätä mieltä vielä senkin jälkeen, kun Paavali oli alkanut tehdä niin. Pietari tunnettiin ympärileikattujen (eli juutalaisten) apostolina ja Paavali taas muiden kansojen apostolina (Gal. 2:8). Alussa Pietari ei edes halunnut olla ei-juutalaisten seurassa (Gal. 2:11, 12). Jumala kuitenkin siirsi Pietarin pois tämän mukavuusalueelta ja muutti tämän sydämen. Pietari alkoi oppia, mitä toimeksianto evankeliumin levittämiseksi todella sisälsi ja mitä Jeesuksen kuoleman oli tarkoitus saada aikaan koko maailman hyväksi.

Lue Ap. t. 10:9-15, 28, 29. Minkä sanoman Herra antoi Pietarille? Miten meidän tulisi tänä omana aikanamme soveltaa tätä periaatetta lähetystyöhön?

ALOITA SIELTÄ MISSÄ OLET

Lue Ap. t. 1:8. Minkä periaatteen Jeesus esitti evankeliumin levittämisestä ja hänen todistajinaan olemisesta maailmalle?

Jeesuksen esittämä periaate näyttää meille, kuinka hyvä uutinen kerrotaan muille. Totuuden jakamisessa ei ole kyse siitä, että yrittäisimme vakuuttaa muille, kuinka väärässä he ovat, vaan Jeesuksesta kertovan sanoman jakamisesta, kuten kolmen enkelin sanomassa kuvataan (Ilm. 14:6-12).

Ap. t. 1:8 löytyy joitakin periaatteita, joita seurata.

Ensinnäkin ”te olette minun todistajani Jerusalemissa”. Meidän tulee olla Jeesuksen todistajia siellä, missä asumme ja vaikutamme: kodissamme, seurakunnassamme, naapurustossamme ja yhteisössämme. Meidän tulee olla todistajia ensisijaisesti siellä, missä olemme, alueella, jonne hän on meidät sijoittanut – koti ja työpaikka. Tarkoitus on, että olemme todistajia niille, jotka ovat meitä lähinnä: ydinperheelle, suvulle, seurakunnalle, työtovereille, naapureille ja yhteisölle.

Jotkut ovat kiinnostuneita todistamaan vain kaukaisissa maissa tai vieraisissa kulttuureissa, mutta eivät parhaillaan ympärillään oleville. Meidän tulisi aloittaa sieltä, missä olemme ja siirtyä eteenpäin Herran johdatuksen mukaan.

Toiseksi ”koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka”. Todistamiseen liittyy kulttuurirajojen ylittämistä. Kun aloitamme sieltä, missä olemme, meitä saatetaan kutsua siirtymään muille alueille tavoittamaan erilaisia sosiaalisia, etnisiä ja uskonnollisia ryhmiä. Jos kuulun tiettyyn etniseen tai kielelliseen ryhmään, minun on ehkä helpompi todistaa heille, koska välillämme ei ole suuria kulttuurillisia eroja. Joillakin maailman alueilla seurakunta koostuu vain yhden klaanin tai heimon edustajista. Jeesuksen lähetyskäskyn mukaan meidän tulee kuitenkin astua ulos mukavuusalueeltamme ja panostaa voimavarojamme uusien ihmisryhmien tavoittamiseen. Myös he tarvitsevat sanomaa Jeesuksesta.

Haaste: Tee luettelo paikkakuntasi erityistarpeita omaavista ihmisryhmistä, joita seurakunta ei ole pyrkinyt tavoittamaan.

Bonusaaste: Ala rukoilla, että saisit pian tilaisuuden osallistua lähetystyöhön, joka kohdistuu ihmisiin, joilla on erityistarpeita.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 22–27, 94–101 tai *Apostolien teot*, s. 23–29, 102–110.

”Ennen taivaaseen astumistaan Kristus antoi opetuslapsilleen heidän lähetystehtävänsä. Hän kertoi heille, että heidän tuli olla sen testamentin toimeenpanijoita, jolla hän sääti maailmalle iankaikkisen elämän aarteet. Te olette sen todistajia, mikä uhri minun elämäni on ollut maailman hyväksi, hän sanoi heille. Te olette nähneet työskentelyni Israelin hyväksi. Ja vaikka minun kansani ei tahtonut tulla minun tyköni, että saisi elämän, vaikka papit ja hallitusmiehet ovat tehneet minulle mitä tahtoivat ja vaikka he ovat hylänneet minut, he saavat vielä tilaisuuden Jumalan Pojan vastaanottamiseen. Te olette nähneet minun kernaasti ottavan vastaan kaikki, jotka tulevat minun tyköni ja tunnustavat syntinsä. Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos. Teille, opetuslapseni, minä uskon tämän armon sanoman. Se on julistettava sekä juutalaisille että pakanoille – Israelille ensin ja sitten kaikille kansanheimoille ja kielille ja kansoille. Kaikki ne jotka uskovat tulee koota yhdeksi seurakunnaksi.” (6AO 23.)

Lähetyskäsky on selvä: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni[.]” (Matt. 28:19.) On siis ehdottomasti kyse siitä, että me menemme muiden ihmisten luo, ja erityisesti muiden kansakuntien pariin.

”Opetuslasten saama evankeliumin lähetystehtävä on Kristuksen valtakunnan lähetysohjelman suuri peruskirja. Heidän tuli työskennellä vakavasti sielujen hyväksi ja esittää armon kutsu kaikille. Heidän ei tullut odottaa ihmisten tulevan heidän luokseen, vaan heidän tuli viedä sanomansa ihmisten luo.” (6AO 23.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten määrittäisit sanan ”missio”, kun sovellat sitä omaan elämääsi?
2. Millä tavoin voisit päivittäin ilmaista missiotasi asenteissasi ja käyttäytymisessäsi? Kuinka voit saada enemmän lähetysnäkyä päivittäisiin tehtäviisi?
3. Kuinka tärkeää on, että me tutkimme sydäntämme ja etsimme voimaa ylhäältä puhdistuaksemme ennakkoluuloistamme niitä kohtaan, jotka eivät ole meidän kaltaisiamme?